

Nro. 6.

A' FELS. CSÁSZÁRNAK ÉS AP. KIRÁLYNAK
KEGYELMES ENGEDELMEBŐL.

Indült Bétsből, Kedden Januarius 20-ik napján
1807-ik esztendőben.

B é c s.

A' Fels. Kir. udvari Magyar Cancellariának egy-
gyik érdemes tagját Mélt. Komori Bedek o-
vics Ferentz Cs. Kir. udvari Tanácsos és Re-
ferendárius Ur Eő Nagyságát, nem különben az
Austr. Kormányzéknek tagját, Iffjabb Gróf Ch o-
rinsky Ign á t z udvari Tanácsos Urat, és a' Cs.
Kir. udvari Kamaránál szolgált R a t s c h k y J ó s e f
F e r e n c z Csász. Kir. udvari Tanácsos Urat Sta-
tus Consiliariusokká tenni, K u s s e n i t s T a d d é
Status Tanátsnál vólt Concipista Urat különbkü-
lönbféle hasznos szolgálatjaira nézve, a' Fels. K.
udvari Magyar Cancellariához Titoknoknak kül-

F

deni; végre a' Fels. Cs. Kir. Udvari Kamaránál Cancellistaságot viselt nemes hazánkfiát R a s z l a v i c z y M i k l o s Urat, ugyan azon Hivatalnál Expeditor Adjunctusának ki nevezni méltóztatott Fels. Urunk.

H a d i T u d ó s i t á s o k.

A' Warsauban, Decemb. 21-ik napján kiadott 44-ik Frantzia Bülletin következő tárgyakat foglal magában: A' Prágai munkákat tegnap a' Császár meg szemlélte. Nyólcz sámpókkal, és hegyes karókkal meg erősített redutok avagy négy szegeletü sántzokból, mellyek 1500 ölni helyet foglalnak magokban, és három bástyákkal meg erősített földvárból áll az egész táborhely. A' W i s t u l a az Európai leg nagyobb folyóvizek közt tsak nem első helyet érdemel. Az ennél sokkal kisebb B u g folyóviz is nagyobb a' S e i n e (Sequana) folyóviznél, ezen utólsóbbon, t. i. a' Bugon épített hid tökéletesen el készült. — Generál G a u t h i e r a' 25 és 85-ik gyalog regimentekkel azokban a' hid előtt való sántzokban fekszik, a' mellyeket igen mesterségesen és okosan épített Generál C h a s s e l o u p, úgy hogy ha szinte 400 ölnire terjedett is az ki mindazáltal, mivel ingoványos helyekre és a' nevezett folyóvizre támaszkodik, egy olly sántzokkal körül vétett tábor helyet veszen körül, melly azon folyóvizre támaszkodik, egy olly sántzokkal körül vétett tábor helyet veszen körül, melly azon folyóviz partján minden ellenséges megtámadás ellen védelmeztetett ármádiát foghat magában. — Egy könnyü lovasokból álló brigada a' tartalék corpustól az Orosz lovasokkal tsak nem minden nap tsatázik.“

„Dec. 18-ikán. Marsal Davoust a' Wrka folyóviz mellett egy szigetet el foglalván az ellenség erőssen tüzelt, de sem nem győzött, sem azon szigetet vissza nem vehette. Részünkről kevés vólt a' veszteség. Egy ifjú igen nagy reménységű Indzsinör Obrister Clouet agyon lövetett, egy Kozák regement a' hid előtt való sántzban vigyázó strázákat el akarta fogni, de ők minden ellenséges tamadás ellen bátorságban lévén, amaz nemtsak nem bóldogúlhatott, sőt inkább nagy veszteségével vissza veretett; 30 embert és 25 lovat fogtunk el. A' Soult és Bessieres Marsalok corpusainak a' Prusszus huszárokkal való tsatazásra már gyakran vólt alkalmatosságok, és sokat el is fogtak közzülök. — Mindenek mozdulásban vannak. Hogyha maga táborhelyét meg akarja az ellenség tartani, kevés napok múlva véres tsatának kell lenni.“

A' Pétersburgi udvari újság levelekben ilyenképen adattatnak elő a' múlt October 14-ik napjától fogva esett hadi dolgok: „A' 14-ik Octoberi tsata, a' Prussziai Ármádiának leg bátrabb vitézsége mellett is olly szerentsétlen következésű vólt a' Prusszus fegyverekre nézve, hogy az ellenséges hadi seregeknek mind a' fő és rezidentiás városba, mind a' Prussziai Monarchiának szivébe vivő út egészen nyitva való. E' miatt kéntelen vólt a' Fels. Prussziai Király fegyverszünéshez kezdeni, mellýhez annál nagyobb reménysége lehetett, mivel azon szerentsétlen tsata alatt is egy békességes biztatásokkal tellyes levelet vett Bonapartétól. Mindazáltal ő olly feltétel mellett fogott a' fegyverszünés dolgához, hogy a' bé-

kességnek bázisául nagy áldozatok tétetődjenek. — A' Király, a' ki azon szerentsétlenségnek és veszedelemnek nagyságát, a' mellyeknek az ő Felsége hiv jobbagyi el kerülhetetlenül ki vóltak tétettelve, egész mivóltában által látván, azon áldozatokra magát meg határozta, és már October 18-ikán, Status Minister Marquis Luchesini t elegendőképen meg hatalmazva, a' Franczia fő hadi kvártélyba küldötte, Generál Major Zastro-wot is melléje adván. Ezeket az áldozatokat Fr. Generál Duroc elegendőknek lenni találván, azokat, mint a' békességnek bázisát el fogadni nem kételkedett.“

„Noha ez a' fegyverszűnés mind a' két részről küldetett meg hatalmazottak által helybe hagyatott; mindazáltal, még is nemtsak meg nem szünt Bonaparte az ellenségeskedéstől, sőt inkább tovább is folytatván azt a' maga hadi seregei által, az Odera és Warta folyóvizek közt fekvő Pr. tartományokat el foglaltatta, és valamint ezeket, úgy a' fő várost is, t. i. Berlint minden úton módon terkelte. E' mellett a' déli Prusziának törvényes ura ellen leendő feltámasztatására, a' lakosokhoz tsábító hirdetményeket küldött, mindenütt, a' hová hadi népe mehetett, a' Király vagyonait el vétette, a' közönséges kasszákat le petsételette, sőt a' Királyi tselédek is a' hiveségétől el tántoritani igyekezett. — Mind-ezekből mindjárt olly következtetést lehetett ki húzni, hogy azon bázison, a' mellyben a' meg hatalmazott követek már még egyeztek vala, békeséget kötni Napoleon nem akart, melly azon szavaiból is kitettzett, a' mellyeket ő a' fent neve-

zett Prusszus meg hatalmazott ministerek előtt mondott, hogy tudniillik, azon szomorú állapotot, a' mellybe Prussia a' 14-ik Octoberi szerentsétlen ütközet által esett, az Orosz Birodalommal és Angliával köttetendő békességnek annál bizonyosabban leendő eszközlésére használni kell. Illyenképen kénytelenek voltak a' Pr. Kir. meg hatalmazott személyek Novemb. 16-ik napján azon fegyver szünetre állani: mellyet mi a' múlt 1806-ik esztendőben, a' 47-ik szám alatt költ M. Kurirnak 756-ik, és a' 49-ik szám alatt költnek 784-dik és 785-dik lapjain Erd. Olvasóinkal közleni kötelességünknek tartottuk, hogy annál fogva az ellenség szüntelen nevedő kivanságának annál hamarább határ tetődjék."

„De mivel azon békességes alkudozások alatt is egészen a' Wistula folyóvizéig nyomultak a' Francia hadi seregek; lehetetlen volt az Orosz armadiákat, mellyek az ellenséget hazájoknak határaihoz közelíteni szemlélték, útjokban meg akadályoztatni; következésképen a' Pr. Király sem mivelhette azt, a' mi nékie tettett, kénytelen volt azon fegyverszünetet magától el háritani, a' mellyet Generál D ü r o c, Novemb. 22-ikén a' Király Osterodi fő hadi szállására vitt vala. Egyedül a' maradt hatalmában, hogy a' Pétersburgi és Sz. Jámesi udvarokkal egyet értőleg légyen a' közönséges békességnek eszközöltetésére, és éppen erre nézve nem hivatta mindjárt vissza a' N a p o l e o n fő hadi szállásán volt meg hatalmazott követjeit Marquis L u c c h e s i n i t és Generál Z a s t r o w o t. — Illy formán, midőn mindent, a' mi a' további vérontásnak meg akadályoztatására ha-

talmában volt, el követett volna a' Király, más részről abban is fáradoztatlanul foglalatostkodott, hogy azokat az ellentállásra alkalmas eszközöket, a' mellyeket kezére bizott az isteni gondviselés, el készíthesse, a' még birtokában maradt erősségeket, nevezetessen azokat, a' mellyek a' Wistula folyóviz mellett vannak, a' leg jobb védelmező állapotba helyheztesse, és a' Wistula 's Warta mellett öszve gyűlt, 's táborozott vitéz hadi seregeit leg hivesebb frigyésének I. Sándor Orosz Császárnak győzhetetlen ármádiaival öszve kaptsolhassa. Az alatt is pedig, míg azon vitéz seregek az ellenséggel viaskodnak, egy más fegyverben gyakoroltatott, és roppant hadi nép fog a' háborúnak hathatósan leendő folytatására ki állítatni.

„E' mellett annak a' nemzetnek hathatos segítségében is bizakodik a' Király, melly a' hét esztendei háborúban csak nem az egész Európa ellen vitézkedvén, uralkodó Fejedelmének hívségében állandóul meg maradt, 's annál fogva mind az akkor élt, mind az azután következett maradékoknak figyelmetességeket magára vonta. Ha akkor illy hívséggel viseltetett a' nemzet, sokkal nagyobb kell annak most viseltetni, a' midőn azért kell hadakozni, a' mi annak ditsőségére, 's az egész emberi nemzet boldogságára szolgál. Egyedül a' maga meg maradásáért fogott fegyvert a' Király, a' mint ezt mind maga a' nemzet, mind pedig az egész világ jól tudja. A' hét esztendei háborúban magánossan, leg alább minden szembe tűnő segedelem nélkül volt a' Király, 's hadakozott Európának leg nagyobb Hatalmas-

sági ellen. A' jelenvaló háborúban, a' hatalmas- és nagy lelkü S á n d o r Császár hathatos segítségben bizhat, a' ki annak megmaradásáért egész hadi erejét kész feláldozni. Ebben a' nagy hadakozásban Prussziának javát az Orosz Birodalom javától külön gondolni nem lehet. Ezen két Hatalmasságnak egy illy szent háborúra, egy olly ellenség ellen való szoros öszve kaptasztatása, ki nek hatalma olly hirtelen való, 's olly szédelgő magosságra lépett, hogy az semmi határt nem esmér a' szerentsében, bizonyosan szerentsés ki menettel koronáztatik meg, — Öseinknek ditsőséges példájok szerént, egyedül a' veszedelemben való álhatosság vezethet a' bizonyos győzedelmre.“

Orosz Birodalom.

I. S á n d o r Orosz Császár, a' múlt Novemb. 16-ik napján következő hirdetményt tétetett közönségessé a' maga roppant Birodalmában: A' mi múlt Augustus 30-ik napján kiadott manifestumunkban ki jelentettük a' mi Franczia Kormányzékkel való ügyünket. Ezen kedvetlen környülállásaink közt még Prusszia Német Ország különbkülönb részeiben óltalom bástya volt mi köztünk és a' Frantziák közt. De tsak hamar ki ütött Prussziának tartományaiban is a' háború lángja. Ennek különbkülönbféle szerentsétlenségei és veszteségei után most már a' mi Birodalmunk határai is veszedelembé forognak. Az Oroszoknak, a' kik hazájok ditsőségét igen szeretik, és azért készek mindeneiket feláldozni, nem szükség megvilágosítani a' jelenvaló háborúnak szükséges voltát. A' mi szövetségeseinknek

védelmezésekre ki vont fegyverünket szükség a' mi magunk bátorságának óltalmazására fordítanunk. Még minekelőtte ezen történetek Birodalmunk határaihoz közelebb jöttek volna, az ellenség eleibe való menetelre előre meg tettük az intézeteket. Minekutánna ideje korán a' határszélekre marsirozni parantsoltuk volna hadi seregeinket, azoknak vezérlését Gróf K a m e n s k j i Generál Feldmarsalunkra biztuk, 's nékie tellyes hatalmat adtunk az ellenség ellen való hadakozásra. Meg is vagyunk mi arról győződve, hogy minden mi hiv jobbágyaink a' mindenható Ur Istent, a' ki az Országoknak sorsaikat, és a' hadakozásoknak kimeneteleket igazgatja, velünk együtt buzgóan kérni fogják, hogy Eő Felsége a' mi igaz ügyünket maga hatalmas óltalma alá vegye, és győzedelmes hatalmával 's áldásával az Európa közönséges ellenségének eltávoztatására az Orosz fegyvert vezérellye. — Meg vagyunk mi arról győződve, hogy a' mi végső helytartóságokban lakó hiv jobbágyink, a' jelenvaló környülállások közt hozzánk való készségeknek, és a' köz jó eránt való buzgóságoknak nyilván való próbait fogják adni; magokat sem a' félelem sem semmi tsábító vakítás által el tántoritatni nem engedik, hanem azon az áton, mellyen a' törvényeknek és szelid kormányozásnak védelme alatt mind ekkorig tsendességben és bátorságban éltek, 's az egész Birodalom köz javaiban részt vettek, ennekutánna is járnai fognak. — Végtére, meg vagyunk arról győződve, hogy minden jó hazafiak az Isten hathatos segedelmében, hadi seregeinknek vitézségekben hadi vezéreinknek esméretes tapasztalásaik-

ban bizván, azokat az áldozatokat és iparkodást, a' mellyeket a' haza szeretete, 's annak bátorsága kiván, sajnállani nem fogják."

Egy más, tudniillik Novemb. 11-ik napján a' Pétersburgi Fő Tanátshoz intézett parantsolatban olly rendelést tett I. Sándor Császár, hogy a' jelenvaló szoros környúlállások közt, az egész Orosz Birodalomban 500 főtől 5 rekruta állitattassék ki a' 16 esztendősöktől fogva 36 esztendősökig.

* * *

A' Frantzia és Ánglus meghatalmazott Ministerek köztvaló alkudozásnak végezte.

Nro. 33. 34. 35. 36. 37.

A' 33-ik Actában, a' fellyebb való jegyzésekre néhány jegyzéseket teszen Lord Lauderdale, és avval rekeszti azt bé, hogy ő a' Fr. meghatalmazott Ministerrel való conferentiának elkezésére kész leszen. — A' 34-ikben a' külső dolgokra ügyelő Fr. Ministernek 22-ik Septembri levele van bé foglalva. mellyben azt jelentí Lord Lauderdale-nak, hogy mivel Generál Clarke a' Császárral együtt Párisból elfogutazni, tehát a' belső dolgokra ügyelő Fr. Minister Champagny fogja vele a' békességes alkudozást folytatni. A' 35 és 36-ik Actákban Lord Lauderdale-nak levele, és a' külső dolgokra ügyelő Ministernek arra adott válasza foglaltatnak bé, és mind kettő ezen változást tárgyazza. A' 37-ikben olly jelentést teszen Lord Lauderdale, hogy ő a' Champagny Urral tartott conferentzia után olly értelemben legyen, hogy a' békességes alkudozást el nem végezheti sze-

r entséssen; következésképen passus levelet kér magának.

Nro 38.

Ebben a' September 30-ik napján, 1806. eszt, Moguntzia városában költ Actában, a' külső dolgokra ügyelő Frantzia Minister azt adja elő, hogy ő azon levelet, mellyet Lord Lauderdale Sept. 26-ik napján néki irt és küldött, Eő Cs. Kir. Felsége eleibe terjesztette légyen. Minekutánna Eő Felsége a' békesség szeretete által lelkesítettvén oly proiectumokra állott volna, mellyek azt állandóvá tehettek és mind az alkudozó Hatalmasságokra, mind az ő szövetségeseikre nézve hasznosak lehetnek volna, annak félbe való szakadását nem örömet nézi. Hogyha az Angliai Kabinet a' békességről le mondani akár, hogyha annak meghatalmazott ministerje Frantzia Országot elhagyni kénytelen leszen, még akkor is avval hizelkedik Eő Csász. Felsége magának, hogy az Angliai Kabinet és Lord Lauderdale azon sok áldozatokat megfontolván, a' mellyeket Eő Felsége a' békesség helyre állítása végett tenni kívánt, az egymással való meg békéllest siettetni fogják, és meggyöztetnek arról, hogy Eő Császári Felsége e' világ javára nézve a' békességnél nagyobb hasznot nem keresett, hogy annak jótéteményeit alattavalóinak boldogságokra állandókká akarván tenni, nemcsak a' maga eránt való szeretetnek, hanem hatalmának is olly áldozatokat akart tenni, mellyek sokkal nagyobbak voltak volna, mint sem az Anglus nemzet a' háborúból, mellyből szüntelen hasznot vett, reménylhetne magának. Azonban hogyha a' Fr. Császárról és a' Frantzia

nemzetről az a' végezés vagyon, hogy azon háborúk és zürzavarok közt éllyenek továbbá is, a' mellyeket Anglia politikája, és más uralkodó udvaroknál való bé folyása szüntelen gerjesztenek, Eő Csász. Felsége, minekutánna mindent megtett vólna, a' mit a' háború nyomorúságainak elvégződésére alkalmatosnak lenni látott, és még is reménységében meg tsalattatott; egyedül maga ügyének igasságára, és az alatta valóknak bátorságokra, szeretetekre 's hatalmokra támaszkodik. — Hogyha Eő Felsége azon hajlandóságára emlékezik, a' mellyet Eő Felsége a' békességes alkudozásnak egész folyamata alatt kinyilatkozta; nagy kedvetlenséggel nézi, hogy Anglia, mely maga messze ki terjedt hatalmát a' békességjótéteményei által ditsőségessé és állandóvá tehette vólna, mellynek szükséges vóltát a' most élő nemzetségek, az Ánglus nép, sőt az egész világ érzi, az arra vezető leg szebb alkalmatosságot el mellőzi.“ —

„A' jövendő idő mutatja meg, ha ártalmasabb leszen e' Frantzia Országra nézve a' 4-ik coalitio (öszve szövetkezés) mint vólt a' három elsőbb; a' jövendő idő fogja ki világositani, ha ugyan azok, a' kik a' Fr. Ország hatalma és nagyra való vágyodása ellen panaszolkodnak, azokat nem a' magok irigységének és igasságtalanságoknak fogják e' tulajdonítani. Frantzia Ország egyedül az annak elnyomattatására tétetett erőlködések által lett nagyobbá. De akármilyen következéseket lehessen az el múltakból a' jövendőre tsinálni; még is mindazáltal hajlandó leszen Eő Császári Felsége hogyha a' békességes alkudozásokat Anglia

félbe szakasztaná, a' történeteknek akármely változásai közt is azokat újobban el kezdeni ; kész Eő Csász. Felsége a' békességes alkudozást olly bázisra építeni, a' millyenre Angliának igen híres Ministere alatt (érti néhai Fox ministert) meghatározatott, és ki a' maga leg nagyobb ditsőségét e' két hatalmas nemzetnek egymás eránt való meg engeszteltetésében helyheztetvén, ahoz nagyon bizott, de ezen munkájának közepette meghalálozott. — Az alább irtnak szerentséje vagon Lord Lauderdale nak azt jelenteni, hogy a' belső dolgokra ügyelő minister arra meg van hatalmaztatva, hogy a' kivánt passzus levelet készíttesse. — Meg elégedéssel nyúl azon alkalmaztossághoz, mellyben eránta való tiszteletét meg újithattya. — K. M. Talleyrand Beneventi herczeg.

A' 39-ik actában az Oubril Status Tanácsosnak adatott tellyes hatalom; a' 40-ikben az a' békességes trakta foglaltatnak bé, a' mellyet ő Párisban, Julius 20-ik napján, a' meg hatalmazott Fr. Ministerekkel kötött, de a' mellyet I. Sándor Orosz Császár helybe nem hagyott, és meg nem erősített.

Hollandia Ország.

A' Hollandiai Izraéliták közzül, Lajos Király engedelméből, a' Párisban tartatandó Synhedriumra (Synodusra) sokan fognak utazni.

Azon Kir. parantsolat, mennél fogva semmi idegen hajónak semmi közösülése nem lehet addig a' szárazzal. mig azt, és annak irásait a' Kir. Commissariusok meg nem visgállják, szorossan meg tartatik.